

i passende Afstand kan se, hvilke Vink der bliver givet fra den Kusk eller Rytter, han træffer. Udvalget har derfor ment at kunne gaa ind ogsaa paa denne Ændring. Ændringsforslagene til § 19 har der ikke været nogen Uvillie imod. Derimod havde man helst set, at Ændringsforslaget til § 29 var gaaet ud. Men, som sagt, Ændringsforslagene have dog ikke været af saa stor Betydning, at Udvalget har hatt nogen væsentlig Betænkning ved at gaa ind paa dem.

Som Lovforslaget nu foreligger og forhaabentlig vil blive vedtaget, forekommer det mig, at det indeholder taalélige Bestemmelser, saavel for dem, der skulle benytte Automobileerne, som ogsaa for Befolkningen, og jeg haaber, at de Amtsraad, som nu have standset Forhandlingerne om Politivedtægterne for Landjurisdiktionerne af Hensyn til, at denne Lov var under Behandling, ville være glade ved, at vi ved denne Lov faa ensartede og nogenlunde betryggende Bestemmelser, som gælde for hele Landet, og jeg skal derfor tillade mig paa Udvalgsflertallets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det nu er kommet til os fra Landstinget.

Meyer: Den socialdemokratiske Gruppe bestaar i Dag kun af eet Medlem, da mine Partifæller ere i Aarhus til Kongres. Jeg har derfor lovet min fraværende Partifælle, som er Medlem af dette Udvalg, at ville fremkomme med et Par Bemærkninger til et af ham stillet Ændringsforslag. Det drejer sig om § 16, tredie og femte Stykke, hvor der indføres den Bemærkning, at hvor Almenvellet taler derfor, kan Justitsministeren give saavel en almindelig som en personlig Tilladelse til Kørsel med Motorvogne paa Biveje eller Natkørsel. Det har været Ændringsforslagsstillerens Mening, at naar Ministeren kunde give en saadan personlig Tilladelse, vilde der være adskillige Grunde derfor i flere Tilfælde, f. Eks. hvor der er Tale om Læger, postkørende og andre, som have absolut nødvendigt Ærinde, idet en saadan personlig Tilladelse vilde spille en ret betydelig Rolle ogsaa for dem, til hvem de agte sig hen. Ændringsforslagsstilleren har derfor ment, at det vilde være muligt at bevæge Justitsministeren til at stille sig velvillig til Ændringsforslaget.

Jeg skal i øvrigt kun sige med Hensyn til selve Lovforslaget, at jeg deler for saa vidt den Mening, som den ærede Ordfører har udtalt, at det er et Fremskridt,

at man her er naaet til ensartede Regler, der ophæve det tidligere Anarki, under hvilket man i forskellige Amter har kunnet indrette sig, som man behagede, saa at man et Sted tillod en begrænset Kørsel og et andet Sted helt forbød Kørsel overhovedet. Ved nærværende Lovforslag opnaar man derimod ensartede Regler, hvad der maa betragtes som et Fremskridt. Men i øvrigt henholder jeg mig til de samme Udtalelser, som min Partifælle fremkom med her i Tinget, da han paa flere Punkter beklagede adskillige af de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, idet han ikke mente, at de vare ganske tidssvarende, da der lagdes for mange Hindringer i Vejen for Kørsel med Automobileer. Jeg tillader mig altsaa paa Meningsfællers Vegne at henstille dette lille Ændringsforslag til den højtærede Justitsministers Velvillie.

Jørgensen: Som det vil ses af Erklæringen, har jeg ikke deltaget i Indstillingen om at vedtage Lovforslaget uforandret, som det er vedtaget af Landstinget. Det har aldrig været med nogen særlig Begejstring, at jeg har deltaget i Arbejdet for dette Lovforslags Fremme, idet det har staaet mig klart, at naar denne Lov kom ud i Livet, vilde den blive modtagen — og det med Grund — med nogen Ængstelse. Imidlertid har jeg ment, at Tiden krævede, at vi ikke helt kunde skyde denne Sag fra os og ikke helt kunde forbyde Automobilkørsel paa Landet. Men paa den anden Side har jeg ogsaa ment, at det maatte være dette Ting særligt magtpaaliggende at faa dette Forslag vedtaget med saadanne Sikringsforanstaltninger, der kunde forebygge de Farer, som dette Samfærdselsmiddel utvivlsomt vil medføre, og at vi netop maatte se at undgaa disse Farer i saa høj Grad som muligt. Saadanne Bestemmelser vare ogsaa fremme i Folketinget, da Sagen var til Behandling her, og det lykkedes Tinget at affatte Forslaget i en saadan Form, at det i alt Fald betydeligt havde indskrænket Frygten for Farerne, og hertil hidrog væsentligt det absolutte Forbud mod Natkørsel. Nu er Forslaget kommet tilbage fra Landstinget, ikke just med mange Ændringer; men de Ændringer, der ere komne, og som have nogen Betydning, gaa netop i den Retning, at de i høj Grad reducere de Sikkerhedsforanstaltninger, der vare foretagne i dette Ting. Dette gælder særligt om Ændringen til § 16, hvor der i 3die Stykke er indført en Bestemmelse